

fig imellem Armeeplanen og Udførelsen af dens Bestemmelser; den tilegner sig derved en Myndighed, som hverken bør eller kan tilkomme den. Det er denne Betragtning, som hovedsagelig er af overordentlig Betydning i denne Sag. Spørges der nemlig, om en saadan Lov som den her tilsigtede skulde udgaae fra Kongerigets eller Monarchiets Regjering, om den altsaa skulde vedtages af Rigsdagen eller Rigsraadet, da er Svaret ikke tvivlsomt; det er jo evident, at det maatte være Monarchiets Regjering, fra hvilken den skulde udgaae. Men kan det ventes, at denne Regjering vilde forelægge Rigsraadet til Vedtagelse en saadan speciel Lov om Anvendelsen af den enkelte Landsdeels, af Kongerigets Forstærkningsmandskab? Lad os i den Anledning betragte en hidhørende Bestemmelse i Grundlovsindskrænkningens § 2 vedrørende Kongerigets særlige Anliggender; den lyder saaledes: „Kongeriget Danmarks særlige Anliggender ere: . . . Tilvebringelsen af det Mandskab til Land- og Søheren, som ifølge de bestaaende Planer eller de fra den lovgivende Magt for de fælles Anliggender udgaaede Love skal leveres fra Kongeriget.“ Altsaa det Mandskab, der omhandles i de bestaaende Planer, skal leveres af Kongeriget; men det er jo nu en afgjort Sag, en Kjendsgjerning, at ifølge den bestaaende Armeeplan henhører under Hæren 16 Mars Mandskab, og der er i Armeeplanen givet Bestemmelser om alt dette Mandskabs, altsaa ogsaa om Forstærkningsmandskabs Anvendelse. Hvad skulde da bevæge Monarchiet til, naar dette Mandskab skal bruges, da at give en speciel Lov om Anvendelsen af Kongerigets Forstærkningsmandskab, der ligesaa godt som Forstærkningsmandskabet fra de øvrige Landsdele henhører under Armeeplanens Omraade? Skulde det maaskee være den Omstændighed, at man i en Kongeriget særlig vedkommende Lov, i Værnepligtsloven, havde optaget en Bestemmelse, som paabød det? Vilde en saadan Bestemmelse blive respec- teret? Nei, den vilde ikke! Thi den enkelte Lands- deel kan ikke paalægge Monarchiet at give Love hverken i Almindelighed eller for noget den særligt vedkommende Anliggende. Hvad vilde da Følgen blive af, at en saadan Bestemmelse i den sær-

lige Lov ikke blev respec- teret? Enten at Bestemmelserne aldeles ingen Betydning fik, eller at den kunde fremkalde Conflictter af farligste Art i et Tidspunkt, da Enighed fremfor Alt var fornøden. Thi naar er det, der i Reglen kun kan være Tale om Anvendelse af Forstærkningsmandskabet? Det er, naar Ufred hjem søger Landet, naar Krigen staaer for Døren eller maaskee allerede er udbrudt. Da er det, at en Bestemmelse som den, man her tilsigter indført, kunde reise et Competencepørgsmaal af farefuld Betydning og fremkalde Tvedragt, hvor det stærkeste Sammenhold og en hurtig Anvendelse af vor lille Stats samlede Krigsmagt blev et Livspørgsmaal for at modstaae den indtrængende Fjende. — Skulde en saadan speciel Lov om Forstærkningsmandskabs Anvendelse emanere i paakommende Tilfælde, kunde det kun skee derved, at Regjeringen forelagde Rigsraadet, og at dette vedtog et Udkast, hvorved de i Hærsplanen omtalte Bestemmelser for Forstærkningsmandskabs Anvendelse modificeredes; men i en særlig Lov for Kongeriget, for den enkelte Landsdeel, hører en saadan Bestemmelse, som man tilsigter her indført, ikke hjemme, hvilket jeg troer temmelig udførligt at have godtgjort. Jeg har derfor foreslaaet, at man istedetfor den Passus, som findes i Endringsforslaget: „Det til Forstærkningen henhørende Mandskab kan alene anvendes efter Lov“, optager ordlydende Indholdet af § 34 i Regjeringsudkastet, saalydende: „Det til Forstærkningen henhørende Mandskab, der ikke først har tjent i Linien, skal være pligtigt til, naar forlanges, at indfinde sig til de Øvelser, der maatte blive anordnede. Iøvrigt har Forstærkningsmandskabet i Fredstid ordentligviis ingen Tjeneste at forrette, men i Krigstid anvendes det saaledes, som Omstændighederne kræve.“ Der er ved disse Bestemmelser sørget for, at Armeeplanens Regel om det yngre Forstærkningsmandskabs Uddannelse, som jeg omtalte i Begyndelsen af mit Foredrag, kan fyldestgøres, og der er givet den Betyggelse for Forstærkningsmandskabet, at det kun vil blive anvendt i Krigstid. Iøvrigt bør det jo erindres, at de fornødne Summer maaskee bevilges, for at Forstærkningsmandskabet kan indkaldes, og heri